

Χερουβικῆς χαρᾶς χουσὸς ἀθέρας
 Σ' ἐφλόγισε πατῶντας τῆς Ἡπείρου
 Τὸ χῶμα, σὰ στήν πλατωσιὰ τοῦ ἀπείρου
 Νᾶστραφτε ἀπὸ τὸ «ἐν τούτῳ νίκα» ὁ αἰθέρας
 Καὶ σὰ σὲ λάμψη παρουσίας δευτέρας
 Μ' ἀποκαλυπτικοῦ ἀγαλλίαση ὄνειρου
 Νᾶβλεπες στὸ βυθὸ τοῦ Παμπονήρου
 Νὰ γκρεμιστῆ ἡ Τουρκιά, τὸ ἀνίερο τέρας.
 Καὶ σὲ λόγου σου τότε ἔκαμες τάμα
 Νὰ φτάσης ὅπου αὐτὸς μόνος ξαμόνει
 Ποῦναι ποιητῆς καὶ μάρτυρας ἀντάμα.
 Τοῦ Ἐπόλλωνα ὄχι ἡ χάρη, ἡ δόξα μόνη
 Σοῦ λειπε τοῦ θανάτου—κ' ἓνα βόλι
 Σ' ἔστειλ' ἤρωα στὸ ἠλίσιο περιβόλι.

1897

ΝΙΚΟΣ ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Καὶ ἂν εἶναι ἄλλη ζωὴ, θᾶναι γιὰ σένα
 Ὁ ἀθέρας τουτηνῆς. Βαθειὰ γαλήνη
 Σιωπῆς ἀρμονικιάς θὰ μεγαλύνῃ
 Τὰ πλήθια μάγια σμίγοντάς τα σ' ἓνα
 Θεράπιο θεϊκό· τῆ μιὰ παρθένα
 Ποῦ ἐφίλησες καὶ ὁ πόθος σου τὴν κρίνει,
 Τὰ πέντε σας παιδιὰ ποῦ ἄχραντοι κρίνοι
 Ἄνθοῦν καὶ ἀλλιῶς σοῦ μοιάζει τὸ καθένα
 Πεντάμορφο, καὶ τ' ἄδολο τῆς Γνώσης
 Ἀνάμα καὶ τῆ φώτιση τοῦ Ὁραίου
 Καὶ ὅσα δάκρυα φτωχῶν ἔχει' στεγνώσης
 Καί, μὲ τῆ λάβρα τ' ἄξιου Κερκυραίου
 Γιὰ τοῦ νησιοῦ σου τὴν εὐδαιμονία,
 Γιὰ τὸ Γένος τὴν ἔνθεη μανία.

1897

M.